

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 1 grudnia 2016 r.

Poz. 7439

UCHWAŁA NR 22/1196/2016 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 15 listopada 2016 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 i art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 561), art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446, z późn. zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu

stwierdza nieważność

postanowień uchwały Nr XXV/170/2016 Rady Gminy Drawsko z dnia 27 października 2016 r. w sprawie ustalenia wysokości rocznych stawek podatku od środków transportowych w zakresie określenia stawki podatku od pojazdów określonych w załączniku Nr 1 do uchwały, obejmującego ustalenie stawki podatku od samochodów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej równej lub wyższej niż 12 ton z innym systemem zawieszenia osi jezdnych, dla trzech osi jezdnych dla przedziału o dopuszczalnej masie całkowitej nie mniej niż 19 ton i nie więcej niż 21 ton w wysokości 101,00 zł, jako podjętej sprzecznie z przepisami art. 10 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 716, z późn. zm.).

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą doręczoną tut. Izbie w dniu 4 listopada 2016 r. Rada Gminy Drawsko, powołując się na przepisy art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym oraz art. 10 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, ustaliła wysokość stawek podatku od środków transportowych.

W załączniku Nr 1 do uchwały określone zostały stawki podatku od środków transportowych od samochodów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej równej lub wyższej niż 12 ton z innym systemem zawieszenia osi jezdnych, dla trzech osi jezdnych, dla przedziału o dopuszczalnej masie całkowitej nie mniej niż 19 ton i nie więcej niż 21 ton w wysokości 101,00 zł. Stosownie do Obwieszczenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 7 października 2016 r. w sprawie stawek podatku od środków transportowych obowiązujących w 2017 r. (MP. z 2016 r. poz. 979) nie może być niższa niż 643,73 zł.

Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego w związku z art. 91 ust. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym zawiadomiła przedstawiciela Jednostki o wszczęciu postępowania nadzorczego w odniesieniu do ww. uchwały wyznaczając jednocześnie termin badania na dzień 15 listopada 2016 r.

Rozpoznając sprawę Kolegium Izby ustaliło i zważyło, co następuje.

Samorząd terytorialny i jego organy działają na podstawie i w granicach prawa. Przepis art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym stanowi, że do właściwości rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawach podatków i opłat w granicach określonych w odrębnych ustawach. Właściwość organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego odnośnie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych wynika z przepisów art. 10 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych. Zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, górne granice stawek kwotowych określone w art. 5 ust. 1, art. 10 ust. 1 i art. 19 pkt 1, obowiązujące w danym

roku podatkowym ulegają corocznie zmianie na następny rok podatkowy w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych w okresie pierwszego półrocza roku, w którym stawki ulegają zmianie, w stosunku do analogicznego okresu roku poprzedniego.

Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych w art. 10 ust. 1 jednoznacznie wskazuje, że rada gminy określa w drodze uchwały wysokość stawek podatku od środków transportowych, z tym że roczna stawka podatku od jednego środka transportowego nie może przekroczyć stawki maksymalnej wynikającej z ustawy, ani być niższa od kwot określonych odpowiednio w załącznikach Nr 1, 2 i 3 do ww. ustawy. Rada może jedynie różnicować wysokość stawek podatku dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania wymienionych w art. 10 ust. 1 pkt 1, 3, 5 i 7 ustawy, uwzględniając w szczególności wpływ środka transportu na środowisko naturalne, rok produkcji albo liczbę miejsc do siedzenia (art. 10 ust. 2 ustawy).

Z postanowienia art. 10 ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wynika, że roczna stawka podatku od samochodu ciężarowego, o którym mowa w art. 8 pkt 2, w zależności od dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu, liczby osi nie może przekroczyć 3.072,52 zł, z tym że w zależności od liczby osi, dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu i rodzaju zawieszenia stawki podatku nie mogą być niższe od kwot określonych w załączniku nr 1 do ustawy.

Analiza prawidłowości określenia stawek podatku wykazała, że w załączniku Nr 1 do uchwały określone zostały stawki podatku od środków transportowych od samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej pojazdu równej lub wyższej niż 12 ton. W kategorii samochodów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej równej lub wyższej niż 12 ton z innym systemem zawieszenia osi jezdnych, dla trzech osi jezdnych, dla przedziału o dopuszczalnej masie całkowitej nie mniej niż 19 ton i nie więcej niż 21 ton w wysokości 101,00 zł, podczas gdy minimalna stawka dla tej kategorii i dla tego przedziału wynosi 643,73 zł, (różnica 542,73 zł poniżej stawki minimalnej).

Biorąc powyższe pod uwagę, Kolegium Izby stwierdziło nieważność stawki podatku od samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej pojazdu równej lub wyższej niż 12 ton z innym systemem zawieszenia osi jezdnych, dla trzech osi jezdnych, dla przedziału o dopuszczalnej masie całkowitej nie mniej niż 19 ton i nie więcej niż 21 ton w wysokości 101,00 zł. Jednocześnie, Kolegium wskazuje, że stosownie do art. 20a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, w przypadku nieuchwalenia stawek podatku od środków transportowych stosuje się stawki obowiązujące w roku poprzedzającym rok podatkowy, z tym że jeśli stawki minimalne dla poszczególnych rodzajów pojazdów są wyższe od stawek uchwalonych na rok poprzedzający rok podatkowy – stosuje się odpowiednie stawki wynikające z załączników nr 1-3 ustawy.

Mając powyższe na uwadze stwierdzono, jak w sentencji uchwały.

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.

Przewodnicząca
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Poznaniu
(-) Grażyna Wróblewska